Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 15. septembra 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z pridanej hodnoty — Šiesta smernica 77/388/EHS — Právo na odpočítanie dane — Rozhodnutie 2004/817/ES — Právna úprava členského štátu — Výdavky na tovar a služby — Percento ich využitia na nehospodárske účely presahujúce 90 % z ich celkového využitia — Vylúčenie práva na odpočítanie dane“

Vo veci C-400/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd, Nemecko) zo 16. júna 2015 a doručený Súdnemu dvoru 23. júla 2015, ktorý súvisí s konaním:

**Landkreis Potsdam-Mittelmark**

proti

**Finanzamt Brandenburg,**

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory D. Šváby, sudcovia J. Malenovský a M. Safjan (spravodajca),

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Landkreis Potsdam-Mittelmark, v zastúpení: J. Wulf-von Moers, radca,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia,

— rakúska vláda, v zastúpení: G. Eberhard, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a M. Wasmeier, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

## Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 rozhodnutia Rady 2004/817/ES z 19. novembra 2004 oprávňujúceho Nemecko na uplatnenie opatrenia odchyľujúceho sa od článku 17 šiestej smernice 77/388/EHS o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu (Ú. v. EÚ L 357, 2004, s. 33, ďalej len „rozhodnutie o povolení“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Landkreis Potsdam-Mittelmark (okres Postupim-Mittelmark, Nemecko) na jednej strane a Finanzamt Brandenburg (Brandenburský daňový úrad, Nemecko) na druhej strane vo veci dane z pridanej hodnoty (DPH), ktorú má tento okres zaplatiť za zdaňovacie obdobie roku 2008.

## Právny rámec

### *Právo Únie*

#### Šiesta smernica

3 Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“) bola od 1. januára 2007 zrušená a nahradená smernicou Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1), zmenenou a doplnenou smernicou Rady 2009/162/EÚ z 22. decembra 2009 (Ú. v. EÚ L 10, 2010, s. 14). Keďže sporné zdaňovacieho obdobie zodpovedá roku 2008, odkazy na šiestu smernicu sa chápu ako odkazy na smernicu 2006/112 a vykladajú sa podľa porovnávacej tabuľky nachádzajúcej sa v prílohe XII tejto smernice.

4 Článok 4 ods. 1 a 2 šiestej smernice stanovuje:

„1. Pojem ‚zdaniteľná osoba‘ predstavuje osobu, ktorá nezávisle na ľubovoľnom mieste vykonáva hospodársku činnosť bližšie určenú v odseku 2, odhliadajúc od účelu a výsledkov tejto činnosti.

2. Hospodárske činnosti spomínané v odseku 1 predstavujú všetky činnosti výrobcov, obchodníkov a osôb poskytujúcich služby, vrátane banských a poľnohospodárskych činností a činností jednotlivých profesií. Aj využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely nadobúdania zisku z nich na nepretržitom základe sa bude tiež považovať za hospodársku činnosť.“

5 Článok 6 ods. 2 písm. a) šiestej smernice stanovoval:

„Za poskytovanie služieb za úhradu sa bude považovať:

a) používanie tovaru predstavujúceho časť podnikateľských aktív na účely osobného využitia zdaniteľnou osobou alebo jej zamestnancami alebo na účely iné ako podnikateľské, kde [DPH] za príslušný tovar bola úplne alebo čiastočne odpočítateľná.“

6 Podľa článku 17 ods. 2 písm. a) tejto smernice:

„Pokiaľ sa tovary a služby používajú na účely jeho zdaniteľných plnení, daňovník má právo odpočítať nasledovné položky z dane, ktorú má zaplatiť:

a) [DPH], ktorá je splatná alebo bola zaplatená s ohľadom na tovar alebo služby, ktoré jej boli alebo majú byť dodané v tuzemsku inou zdaniteľnou osobou“.

7 Článok 27 ods. 1 šiestej smernice stanovoval:

„Rada konajúc jednomyseľne na návrh Komisie môže povoliť každému členskému štátu zaviesť osobitné opatrenia pre výnimku z ustanovení tejto smernice, aby zjednodušila postup účtovania dane alebo zabránila určitým typom daňového úniku alebo vyhýbaniu sa daniam. Opatrenia na zjednodušenie postupu pre vyberanie dane, [s ]výnimkou zanedbateľného rozsahu, nemôžu ovplyvniť celkové množstvo zisku z dane členského štátu vybratého na stupni konečnej spotreby.“

Rozhodnutie o povolení

8 Odôvodnenie 3 rozhodnutia o povolení uvádza:

„Opatrenie umožňujúce odchýlku je zamerané na úplné vyňatie výdavkov na tovary a služby z práva odpočtu DPH, keď sú tovary a služby použité z viac ako 90 % na súkromné účely daňovníka alebo jeho zamestnancov, alebo na iné účely nesúvisiace s podnikaním vo všeobecnosti. Toto opatrenie je odchýlkou od článku 17 [šiestej smernice], zmenen[ého] a doplnen[ého] článkom 28f tejto smernice, a je odôvodnené potrebou zjednodušiť postup pri účtovaní DPH; ovplyvňuje výšku dane splatnej v konečnej spotrebnej etape iba v zanedbateľnej miere.“

9 Článok 1 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Odchylne od článku 17 ods. 2 [šiestej] smernice je Nemecko oprávnené vyňať výdavky na tovary a služby z práva na odpočet DPH, ak predmetné tovary a služby sú použité z viac ako 90 % na súkromné účely daňovníka alebo jeho zamestnancov, alebo všeobecnejšie na účely nesúvisiace s podnikaním.“

10 Podľa článku 2 uvedeného rozhodnutia:

„Toto rozhodnutie sa uplatňuje do 31. decembra 2009.“

11 Článok 3 tohto istého rozhodnutia stanovuje:

„Toto rozhodnutie je určené Spolkovej republike Nemecko.“

*Nemecké právo*

12 § 15 Umsatzsteuergesetz (zákon o dani z obratu, ďalej len „UStG“) stanovuje:

„1. Podnikateľ si môže odpočítať ako DPH zaplatenú na vstupe:

(1) daň, ktorá je podľa zákona splatná za dodanie alebo iné služby, ktoré mu na účely podnikania poskytol iný podnikateľ. …

…

Dodanie, dovoz alebo nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva, ktorý podnikateľ používa na podnikanie v rozsahu menej ako 10 %, sa nepovažuje za uskutočnené na účely jeho podnikateľskej činnosti.

…

2. Z odpočtu DPH zaplatenej na vstupe je vylúčené dodanie, dovoz alebo nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva…, ktorý podnikateľ používa na tieto účely:

(1) plnenia oslobodené od dane;

…“

**Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky**

13 Okres Postupim-Mittelmark je územný samosprávny celok, ktorý na vlastnú zodpovednosť zabezpečuje úlohy, ktoré presahujú možnosti obcí a úradov, ktoré spadajú pod tento okres. Ako verejnému orgánu mu v rámci výkonu jeho verejnej moci predovšetkým prináleží výstavba a údržba ciest, ako aj zabezpečenie bezpečnosti na cestách na jeho území. Tieto úlohy vykonával prostredníctvom vlastného závodu bez právnej subjektivity (*Eigenbetrieb*).

14 V zdaňovacom období 2008 okres Postupim-Mittelmark nadobudol rôzny tovar, konkrétne pracovné stroje, úžitkové vozidlá a príslušenstvo, ktoré používal v zásade na poskytovanie služieb v rámci výkonu verejnej moci. V rozsahu 2,65 % však používal tento tovar aj na poskytovanie služieb spočívajúcich v prerieďovaní a výrube stromov, kosení a zametaní, ako aj zimných služieb poskytovaných tretím osobám. Za tieto služby podliehal DPH.

15 Brandenburský daňový úrad nepovolil odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe a zaťažujúcej tovar uvedený v predchádzajúcom bode z dôvodu, že tento tovar nebol v rozsahu aspoň 10 % používaný okresným závodom Postupim-Mittelmark v súlade s § 15 ods. 1 druhou vetou UStG. Na základe námietky žalobcu vo veci samej Brandenburský daňový úrad povolil z iného dôvodu čiastočné odpočítanie dane, o ktoré sa žiadalo. V zostávajúcej časti bola námietka zamietnutá. Žalobu proti tomuto rozhodnutiu, ktorú podal okres Postupim-Mittelmark na Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Finančný súd Berlín-Brandebursko, Nemecko), tento súd zamietol.

16 Opravným prostriedkom Revision podaným na Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd) žalobca tvrdí, že zamietnutie odpočítania DPH je v rozpore s právom Únie. Podľa okresu Postupim-Mittelmark, hoci bolo Spolkovej republike Nemecko povolené rozhodnutím o povolení, aby uplatnila opatrenie odchyľujúce sa od článku 17 šiestej smernice, toto povolenie sa nevzťahuje na vylúčenie odpočítania DPH zaplatenej na vstupe v prípadoch, o aké ide vo veci samej, kde sa tovar používal v rozsahu viac ako 90 % na nehospodárske činnosti, ktoré nepodliehajú DPH, ale ktoré nemožno kvalifikovať ako „nesúvisiace s podnikaním“. Okres Postupim-Mittelmark sa preto domnieva, že má právo na proporcionálne odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe, a to v rozsahu 2,65 %.

17 Okrem toho zastáva názor, že zamietnutie odpočítania DPH zaplatenej na vstupe je v rozpore so zásadou neutrality z hľadiska hospodárskej súťaže, pretože toto zamietnutie má za následok, že sumy DPH zaplatenej na vstupe, ktoré nemožno odpočítať, sú zahrnuté ako priame výdavky pri výpočte cien, hoci plnenia na výstupe, ktorými konkuruje súkromným podnikateľom, sú v plnej výške zdaňované. Z hľadiska hospodárskej súťaže je tak štrukturálne znevýhodnený.

18 V tejto súvislosti vnútroštátny súd spresňuje, že podľa vnútroštátneho práva okres Postupim-Mittelmark nemá právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe, ktorého sa domáha. Dotknutý tovar totiž používa výlučne na výkon svojich úloh verejnej moci a len v rozsahu 2,65 % v rámci svojej podnikateľskej činnosti na účely zdaniteľných plnení. V tomto prípade je odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe podľa § 15 ods. 1 druhej vety UStG vylúčené, pretože pomer používania na podnikateľské účely žalobcu je nižší ako 10 %.

19 Tento súd pripomína, že podľa článku 1 rozhodnutia o povolení je Spolková republika Nemecko odchýlne od článku 17 ods. 2 šiestej smernice oprávnená vyňať výdavky na tovary a služby z práva na odpočet DPH, ak predmetné tovary a služby sú použité z viac ako 90 % na súkromné účely daňovníka alebo jeho zamestnancov, alebo všeobecnejšie na účely nesúvisiace s podnikaním.

20 Z judikatúry Súdneho dvora na jednej strane pritom vyplýva, že ak bude zdaniteľná osoba používať alebo sčasti používať tovar na nehospodárske činnosti, ktoré nespadajú do pôsobnosti šiestej smernice, nemá právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe.

21 Na druhej strane pri dodaní tovaru, ktorý bude zdaniteľná osoba používať tak na hospodárske činnosti podliehajúce DPH, ako aj na súkromné účely „nesúvisiace s podnikaním“ v zmysle článku 6 ods. 2 písm. a) šiestej smernice, mohla by táto zdaniteľná osoba celý tento tovar zahrnúť do majetku svojho podniku a na základe toho by mohla mať plné právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe. Musela by však zaplatiť DPH splatnú za používanie uvedeného tovaru na účely nesúvisiace s podnikaním, ako to predovšetkým vyplýva z rozsudku z 23. apríla 2009, Puffer (C-460/07, EU:C:2009:254, bod 39).

22 Vnútroštátny súd sa domnieva, že podľa týchto zásad je odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe povinne vylúčené, ak okres Postupim-Mittelmark používa tovar, ktorý v rozsahu 97,35 % nadobudol na účely svojich činností vyplývajúcich z výkonu verejnej moci, ktoré predstavujú nehospodárske činnosti, na ktoré sa režim DPH nevzťahuje. Ďalej v rozsahu 2,65 % by mal žalobca mať právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe. Toto odpočítanie je však vylúčené podľa § 15 ods. 1 druhej vety UStG.

23 V tejto súvislosti má vnútroštátny súd pochybnosti v otázke, či článok 1 rozhodnutia o povolení, ako vyplýva z jeho znenia, len oprávňuje na vylúčenie odpočítania DPH zaplatenej na vstupe, ak sa tovar používa na súkromné účely zdaniteľnej osoby alebo jej zamestnancov alebo vo všeobecnosti na účely nesúvisiace s podnikaním, alebo či sa uplatňuje aj na prípady, keď sa tovar, ako je to v prejednávanej veci, z viac ako 90 % používa na nehospodárske činnosti, ktoré nepodliehajú DPH.

24 Tento súd usudzuje, že na základe rozsudku z 12. februára 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (C-515/07, EU:C:2009:88), oprávnenie nachádzajúce sa v článku 1 rozhodnutia o povolení možno vykladať v tom zmysle, že povoľuje vylúčenie odpočítania DPH zaplatenej na vstupe len v prípadoch, keď nadobudnutý tovar sa používa z viac ako 90 % „na účely nesúvisiace s podnikaním“ a nie na nehospodárske účely, ktoré nepodliehajú DPH. V tomto prípade na § 15 ods. 1 druhú vetu UStG sa rozhodnutie o povolení nevzťahuje, ak je odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe vylúčené aj pri používaní na nehospodárske činnosti z viac ako 90 %.

25 Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový finančný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„§ 15 ods. 1 druhá veta UStG (zákona o dani z obratu) stanovuje, že dodanie, dovoz alebo nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva, ktoré podnikateľ používa na svoju podnikateľskú činnosť v rozsahu menšom ako 10 %, sa nepovažujú za plnenia na účely podnikania – a tak vylučujú právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe.

Táto úprava sa zakladá na článku 1 rozhodnutia o povolení, ktoré odchylne od článku 17 ods. 2 šiestej smernice oprávňuje Spolkovú republiku Nemecko vyňať výdavky na tovar a služby z práva na odpočítanie DPH, ak sú predmetné služby a tovar použité z viac ako 90 % na súkromné účely daňovníka alebo jeho zamestnancov, alebo všeobecnejšie, na účely nesúvisiace s podnikaním.

Platí toto oprávnenie – v súlade s jeho znením – len pre prípady upravené v článku 6 ods. 2 šiestej smernice (článok 26 smernice 2006/112, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/162) alebo aj na všetky prípady, keď je tovar alebo služba len čiastočne používaná na podnikateľské účely?“

## O prejudiciálnej otázke

26 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 1 rozhodnutia o povolení vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na situáciu, v ktorej podnik nadobudne tovar alebo služby, ktoré sa z viac ako 90 % používajú na nehospodárske činnosti, ktoré nepodliehajú DPH.

27 Ako vyplýva z jeho znenia, rozhodnutie o povolení obsahuje odchýlku od článku 17 ods. 2 šiestej smernice, podľa ktorého, pokiaľ sa tovar a služby používajú na účely zdaniteľných plnení, konkrétne na účely hospodárskej činnosti, daňovník má právo odpočítať DPH zaplatenú na vstupe.

28 Aby sa zistilo, či sa slovné spojenie „účely nesúvisiace s podnikaním“ uvedené v článku 1 rozhodnutia o povolení môže vzťahovať na situáciu, o akú ide vo veci samej, v ktorej žalobca vykonáva činnosti, ktoré mu prináležia z jeho titulu verejného orgánu, a to nehospodárske činnosti, hoci súvisia s podnikaním, je potrebné preskúmať význam tohto pojmu, aký mu dáva šiesta smernica, na základe ktorej bolo prijaté rozhodnutie o povolení v súlade s článkom 27 ods. 1 tejto smernice.

29 Ako vyplýva z článku 6 ods. 2 písm. a) šiestej smernice, používanie na iné ako podnikateľské účely môže podliehať DPH.

30 Nehospodárske činnosti však nespadajú do rozsahu pôsobnosti šiestej smernice (rozsudky z 13. marca 2008, Securenta, C-437/06, EU:C:2008:166, body 30 a 31, ako aj z 12. februára 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie, C-515/07, EU:C:2009:88, body 36 a 37).

31 Z toho vyplýva, že článok 6 ods. 2 písm. a) šiestej smernice nemá za úlohu stanoviť pravidlo, podľa ktorého plnenia nachádzajúce sa mimo pôsobnosti systému DPH možno považovať za činnosti vykonávané na „účely iné ako podnikateľské“ v zmysle tohto ustanovenia. Takýto výklad by totiž zbavoval článok 2 ods. 1 šiestej smernice svojho významu (rozsudok z 12. februára 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie, C-515/07, EU:C:2009:88, bod 38).

32 Tieto úvahy majú svoju oporu v štruktúre spoločného systému DPH, v rámci ktorého rozdiel medzi hospodárskymi činnosťami a nehospodárskymi činnosťami nasleduje kritériá odlišné od kritérií, ktoré rozlišujú medzi použitím na podnikateľské účely a použitím na účely iné ako podnikateľské, najmä súkromné.

33 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak sa investičný majetok používa tak na podnikateľské, ako aj na súkromné účely, dotknutá osoba má na účely DPH na výber buď zahrnúť tento tovar v celom rozsahu do majetku svojho podniku, alebo ho zachovať v celom rozsahu vo svojom súkromnom majetku, a tak ho úplne vylúčiť zo systému DPH, alebo ho zahrnúť do svojho podniku iba v rozsahu, v akom ho skutočne používa na podnikateľskú činnosť (rozsudok z 23. apríla 2009, Puffer, C-460/07, EU:C:2009:254, bod 39 a citovaná judikatúra).

34 Takáto voľnosť výberu neexistuje, ak ide o to, či sa určitý tovar používa, alebo nepoužíva na hospodársku činnosť. Ak podnik používa tovar tak na výkon hospodárskych činností, ako aj na výkon nehospodárskych činností, článok 17 ods. 2 písm. a) šiestej smernice len stanovuje právo na odpočítanie dane zaplatenej na vstupe. Opatrenia, ktoré majú v tejto súvislosti prijať členské štáty, musia byť v súlade so zásadou daňovej neutrality, na ktorej spočíva spoločný systém DPH (rozsudok z 13. marca 2008, Securenta, C-437/06, EU:C:2008:166, bod 36).

35 V súlade s touto zásadou daňovej neutrality je cieľom režimu odpočtov úplne zbaviť podnikateľa zaťaženia DPH splatnej alebo zaplatenej v rámci všetkých jeho hospodárskych činností (rozsudok z 12. februára 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie, C-515/07, EU:C:2009:88, bod 27).

36 Vylúčenie práva na odpočítanie pre podnikateľský tovar, ktorý sa používa na hospodárske činnosti v rozsahu menej ako 10 %, však nespĺňa túto požiadavku.

37 Predchádzajúce úvahy možno v plnom rozsahu prebrať na účely výkladu slovného spojenia „účely nesúvisiace s podnikaním“ nachádzajúceho sa v článku 1 rozhodnutia o povolení. Vzhľadom na požiadavky jednotnosti právneho poriadku Únie a jeho koherentnosti musia mať pojmy použité aktmi prijatými v tej istej oblasti ten istý význam, iba žeby normotvorca Únie vyjadril odlišnú vôľu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2011, Football Association Premier League a i., C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, bod 188, ako aj z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 28). V prejednávanej veci nejde o taký prípad.

38 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého bol slovnému spojeniu „účely nesúvisiace s podnikaním“ priznaný iný osobitný význam pre obdobia predchádzajúce vyhláseniu rozsudku z 12. februára 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (C-515/07, EU:C:2009:88), hoci by sa rozhodnutie o povolení prijaté 19. novembra 2004 mohlo stále týkať rozdielu medzi hospodárskymi činnosťami a nehospodárskymi činnosťami, treba pripomenúť, že výklad ustanovení práva Únie, ktorý podáva Súdny dvor, má retroaktívny charakter, a teda platí od nadobudnutia účinnosti vykladaného ustanovenia (rozsudok z 27. marca 1980, Denkavit italiana, 61/79, EU:C:1980:100, bod 16).

39 Nemožno sa teda domnievať, že by sa slovné spojenie „účely nesúvisiace s podnikaním“ mohlo vykladať odlišne, pokiaľ ide o obdobia predchádzajúce vyhláseniu rozsudku z 12. februára 2009, Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (C-515/07, EU:C:2009:88), z ktorého vyplýva, že toto slovné spojenie sa netýka rozdielu medzi hospodárskymi činnosťami a nehospodárskymi činnosťami.

40 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať, že článok 1 rozhodnutia o povolení sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na situáciu, v ktorej podnik nadobudne tovar alebo služby, ktoré používa z viac ako 90 % na nehospodárske činnosti, ktoré nepodliehajú DPH.

## O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov, Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol:

**Článok 1 rozhodnutia Rady 2004/817/ES z 19. novembra 2004 oprávňujúce Nemecko na uplatnenie opatrenia odchyľujúceho sa od článku 17 šiestej smernice 77/388/EHS o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na situáciu, v ktorej podnik nadobudne tovar alebo služby, ktoré používa z viac ako 90 % na nehospodárske činnosti, ktoré nepodliehajú dani z pridanej hodnoty.**

Podpisy